

[Petra Petersen.]

høje skatter, manglende muligheder for uddannelse af børnene o. s. v. får vore landsmænd til at søge andetsteds hen i det håb dér at finde de muligheder, de savner herhjemme. Her er det vi finder, at udvandringskontoret og udvandringsagenterne har svigtet, idet mange af udvandrerne fuldkommen har manglet kendskab til de virkelige forhold. I det foreliggende lovforslag står der i § 3, at det er strafbart, hvis man planmæssigt eller mod vederlag meddeler urigtige eller vildledende oplysninger til de folk, der ønsker at udvandre, men der er jo en væsentlig forskel på, at man giver urigtige og vildledende oplysninger, og at man fortier de virkelige forhold.

Den stigende emigration fra Danmark går hovedsagelig til to lande, Australien og Canada — jeg ser bort fra de landsmænd, der søger til de skandinaviske lande, Sverige og Norge. Forholdene i Canada og Australien er imidlertid langt fra så ideelle, som nogle tror. De hjemvendte emigranter og de udvandrere, der går i det fremmede og blot venter på at komme hjem, fortæller noget andet, og vi ved også, at i Canada er arbejdsløsheden i dag meget stor, helt oppe på ca. 1/2 mill. I Canada som i Australien er der meget dårlige boligforhold — de mangler boliger i lige så høj grad, som vi gør det herhjemme, eller vel i endnu højere grad — og om Australien ved vi, at emigranterne dér ofte i årevis må gå i disse opsamlings ejre, inden der bliver mulighed for at give dem bolig. De går i disse lejre, hvor forholdene aldeles ikke er menneskeværdige. Mange af disse vore landsmænd har jo ikke økonomiske muligheder for at vende tilbage igen.

I sommeren 1957 bragte dagbladet Land og Folk en del breve fra navngivne udvandrere, der fortalte om de virkelige forhold i Australien og Canada. De fortalte om, hvordan de var rejst til det fremmede fuldkommen uvidende om, hvordan forholdene var i disse lande, at der manglede arbejde, boliger o. s. v., at de blev underbetalt, og at de blev sat ind som strejkebrydere. At disse oplysninger var rigtige, blev bekræftet umiddelbart efter, at dagbladet Land og Folk havde bragt dem. Et Reutertelegram fra Toronto i Canada sendte en advarsel til de europæere, der

ønskede at rejse ud, idet man gjorde opmærksom på, at der var stor arbejdsløshed og bolignød, og at det var farligt for europæere at søge dertil.

Jeg tror ikke, der er noget, der tyder på, at forholdene i disse lande har bedret sig, og her er det, oplysning må sættes ind. Der må gøres opmærksom på disse forhold, især når det gælder familier med børn. De unge, der rejser ud, har jo ganske anderledes muligheder for at klare sig og i særdeleshed for igen at komme hjem. Men familier med børn, som har solgt alt, hvad de ejer og har herhjemme, har brugt pengene til at rejse ud for, og som nu står i det fremmede, har ikke muligheder for at rejse hjem, og de betaler dyrt for de manglende oplysninger.

Min gruppe kan derfor tiltræde, at statens udvandringskontor ophæves, og at administrationen henlægges under arbejdsdirektøren. Arbejdsdirektørens opgaver er fastslået i lovforslagets § 2, stk. 2, hvori der står, at han skal yde udvandrere bistand, herunder tilvejebringe og i fornødent omfang offentliggøre oplysninger om forholdene i de lande, hvortil emigranterne søger. Jeg vil gerne så stærkt, som det er muligt, slå fast, at disse oplysninger må gives og gives offentligt, sådan at der virkelig er en mulighed for, at de mennesker, der søger ud, ved, hvad de rejser ud til.

I § 2, stk. 1, står der, at arbejdsdirektøren med bistand af de offentlige arbejdsanvisningskontorer varetager administrationen af denne lov. Jeg tror ikke, og jeg håber det heller ikke, at det betyder, at der lægges pres på vore arbejdsløse, for at de skal rejse ud. Vi har jo visse sørgelige erfaringer fra de første krigsår, hvor man pressede mange danske arbejdere til Tyskland. Jeg tror ikke, det er meningen med denne bestemmelse, men jeg vil gerne understrege, at det må ikke være tilfældet, at man forsøger at presse vore arbejdsløse ud af landet.

Med disse ord vil jeg tilsige mit partis støtte til en velvillig behandling af lovforslaget.

Sandau: Jeg kan på retsforbundets vegne tilsige støtte til fremme af det foreliggende lovforslag.

Det lyder som noget af et eventyr, at man påtænker at nedlægge et under et ministerium hørende selvstændigt kontor. Det at